

Projekt Den koček

Námět je vhodný pro věkovou skupinu dětí od 3 – 6.roků

Časová náročnost - 1 – 2 týdny

Finanční náročnost - nenáročné

Jsou to náměty pro paní učitelky, které si z nich vybírají.

Mezinárodní den koček připadá každoročně na 8. srpna. Ustanovil ho Mezinárodní fond ochrany zvířat (IFAW) a další organizace bojující za práva zvířat, aby zdůraznili význam koček v životě lidí. Přesto, že jsou kočky jedním z nejčastěji chovaných domácích zvířat (podle odhadů jich žije v domácnostech zhruba půl miliardy, další miliony pak na ulicích), mnohdy si chování lidí k nim nezádá se středověkem.

. Popis

- Kočka domácí je malé neškodné zvíře
- Dospělá kočka většinou váží kolem 5kg
- Kočky mohou být bezsrsté i velmi chlupaté

Potrava

- Loví myši
- K pití má ráda vodu
- Může pít i mléko ,ale speciální pro kočky
- Každý den se jí musí vyměňovat voda

Vlastnosti

- Ráda se mazlí
- Miluje mléko a maso
- Jako kotě je velmi hravá
- Ráda odpočívá

Plemena koček

- Kočka mývalí
- Perská kočka
- Sibiřská kočka
- Ruská modrá kočka

Zajímavosti

- Kočky mohou být i divoké
- Někdy chytají ptáky a hmyz
- Některé kočky mohou být malé vyhublé i velké a obézní
- Doma by vlastníci koček měli mít kočkolit a misky na pití a jídlo
- Kočky si můžeme i vzít i z útulku

Báseň s pohybem

VYSPALA SE KOČIČKA

*Vyspala se kočička,
brněla ji tlapička.
Protáhla si přední, zadní:
„Pozor kočko, neupadni!“
Vyhrbila záda,
aby byla zdráva.
Protáhla se celičká,
pustila se do mlíčka.*

*/klečíme na čtyřech/
/zatřepeme rukou/
/protáhneme do dálky ruce jednu po druhé a nohy/

/vyhrbíme záda, hlavu vtáhneme mezi ramena/
/vrátíme se zpět/
/napodobíme obloukovité protažení kočky/
/napodobíme kočku, jak líže mléko/*

Motivace – vyprávění o domácích zvířatech

Postup – přečtení básně, hra na ozvěnu

Cíl – zapamatovat si krátkou báseň, nápodoba pohybů

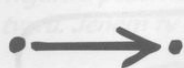
Hodnocení – evaluace dětí a učitelky

Grafomotorika - Pracovní list

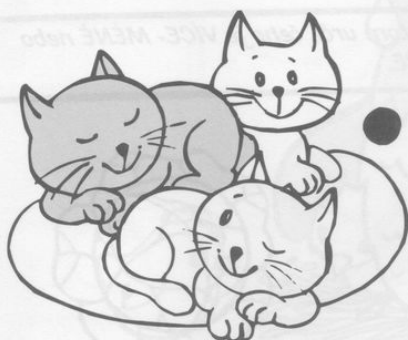
Cíl – uvolnění zápěstí, správné držení tužky

KOČIČKY

ve skupinách nejdřív spočítí a potom popisují šipkami
černé body od počtu 1-6.

III. Vést k osvojení číselné řady nejméně do 6.

Puzzle

Pomůcky – prázdné bílé puzzle, velikost dle vlastní představy, fixy

Postup – nakreslit kočičku a kot'átka

Cíl – prostorové vnímání, rozvoj logického myšlení

Výtvarná činnost - Kresba kočky

Motivace – pohádka O koťátku, které zapomnělo mňoukat

Pomůcky – čtvrtka, štětec, voda, vodové barvy, knoflíky, lepidlo, fix, nůžky

Postup práce – vystříhnout koťě podle šablony, namočit čtvrtku vodou, postupné zapuštění barev, nalepit knoflíky, nakreslit části obličeje.

Dramatizace

Organizace – rozdělení rolí zvířátek a vypravěče

Postup – přečtení celé pohádky, postupné opakování textu

O koťátku, které zapomnělo mňoukat

(Dramatizace pohádky)

příloha č. 1

Vypravěč: Bylo jednou jedno koťátko.

Koťátko si rádo hrálo na dvoře i za vraty,
pořád mu to bylo málo, celé dny si jenom hrálo
s kamarády štěňaty. Tak se stalo, že zapomnělo
mluvit kočičí řečí. Umělo už říkat jenom...

Koťátko: Haf, haf, haf.

Vypravěč: Když dostalo hlad, chtělo si říci hospodyni
o misku mlíčka. Ale nevědělo jak.

Koťátko: Jak se říká, propáníčka, že bych rádo misku mlíčka?

Vypravěč: Hladové koťátko chodilo s pláčem po dvoře, až potkalo
koně.

Kůň: Pročpak pláčeš, koťátko? Rozvesel se drobátko!

Koťátko: Jak nemám plakat? V bříšku mi kručí hlady,
ale zapomnělo jsem, jak to mám říci hospodyni.
Jak se říká, propáníčka, že bych rádo misku mlíčka?

Kůň: Snadná pomoc! Když máš hlad, stačí přece zavolat:
Íhahá!

Koťátko: Ale kdepak, nestačí – kotě má řeč jinačí!
Marný pláč a marné rady, budu muset umřít hlady.

Vypravěč: Koťátko šlo s pláčem dál, až potkalo krávu.

Kráva: Pročpak pláčeš, koťátko? Rozvesel se drobátko!

Koťátko: Jak nemám plakat? V bříšku mi kručí hlady,
ale zapomnělo jsem, jak to mám říci hospodyni.
Jak se říká, propáníčka, že bych rádo miskou mlíčka?

Kráva: Snadná pomoc! Když máš hlad, stačí přece zavolat:
Búúú!

Koťátko: Ale kdepak, nestačí – kotě má řeč jinačí!
Marný pláč a marné rady, budu muset umřít hlady.

Vyprávěč: Koťátko šlo s pláčem dál, až potkalo kozlíka.

Kozlík: Pročpak pláčeš, koťátko? Rozvesel se drobátko!

Koťátko: Jak nemám plakat? V bříšku mi kručí hlady,
ale zapomnělo jsem, jak to mám říci hospodyni.
Jak se říká, propáníčka, že bych rádo miskou mlíčka?

Kozlík: Snadná pomoc! Když máš hlad, stačí přece zavolat:
Mééé!

Koťátko: Ale kdepak, nestačí – kotě má řeč jinačí!
Marný pláč a marné rady, budu muset umřít hlady.

Vyprávěč: Koťátko šlo s pláčem dál, až potkalo ovečku.

Ovečka: Pročpak pláčeš, koťátko? Rozvesel se drobátko!

Koťátko: Jak nemám plakat? V bříšku mi kručí hlady,
ale zapomnělo jsem, jak to mám říci hospodyni.
Jak se říká, propáníčka, že bych rádo miskou mlíčka?

Ovečka: Snadná pomoc! Když máš hlad, stačí přece zavolat:
Bééé!

Koťátko: Ale kdepak, nestačí – kotě má řeč jinačí!
Marný pláč a marné rady, budu muset umřít hlady.

Vyprávěč: Koťátko šlo s pláčem dál, až potkalo kocoura.

Kocour: Pročpak pláčeš, koťátko? Rozvesel se drobátko!

Koťátko: Jak nemám plakat? V bříšku mi kručí hlady,
ale zapomnělo jsem, jak to mám říci hospodyni.
Jak se říká, propáníčka, že bych rádo miskou mlíčka?

Kocour: Snadná pomoc! Když máš hlad, stačí přece zavolat:
Mňauuú.

Koťátko: To je ono, hurá, sláva, takhle mluví koťátka!

Vyprávěč: A to kotě dírou v plotě utíkalo do kuchyně,
tříkrát kolem hospodyně, zamňoukalo...

Koťátko: Mňau, mňau, mňau!

Vyprávěč: Sotva to hospodyně uslyšela, dala koťátku plnou misku.
Vypilo tu misku mlíčka, napilo se moc a moc,
stulilo se do klubička a už chrupá, dobrou noc!

Píseň Kočička

Postup – nejprve dechové cvičení, opakování textu písně

KOČIČKA

Volně
C

G7

C

I. Ko - či - čka bí - lá pro - tá - hne zá - da,
Ko - cou - rek Mou - rek vy - pi - je mlí - čko,

C

G7

ko - či - čka čer - ná pře - de si rá - da.
ko - cou - rek Zr - zek ta - há klu - bí - čko.

musika leprotka.cz

Zrakové vnímání – Stíny

Postup – hledání správného stínu kočky, spojení čarou.

Imię: _____

KOCIE PSOTY

Dopasuj cień do odpowiedniego kota.

Pohádka

Cíl – čtenářská pregramotnost

O KOČIČCE JŮLINCE

Jednoho krásného dne Jůlinka utíká...na strom

Za devatero horami a devatero řekami

žila byla jedna malá roztomilá kočička Jůlinka. Byla hezky mourovatá a jako každá kočička byla pěkně neposedná a věčně se někde potulovala. Přesto měla své oblíbené místočko, kam se vždy ráda vracela. Byl to Terezčin malý, ale útulný pokojíček, kde ji každé odpoledne čekala mistička s čerstvým sněhově bílým mlékem. Jůlinka vždy vylízila mističku až do dna, pak si lehla Terezce na klín, nechala se hladit a vrčela blahem.

Ovšem jednoho krásného dne Jůlinka utíká jako vždy po zahradě, hopsne na okno a kouká kouká, Terezka nikde. Prosmekne se pootevřeným oknem a skočí Terezce na stůl. Chvilí chodí po pokoji, hledá mističku, třeba si jen Terezka na chvíli odskočila a mističku s mlékem tady někde schovala, pomyslela si Jůlinka. Ale nenašla ani mističku s mlékem, ani Terezku. Zklamaně skočila zpět na stůl a šup! byla venku.

Co teď? Jůlinka má hlad, ale mističky s mlékem se dnes již nejspíš nedočká. Rozhodla se, že si mléko koupí sama. Cestu do města a zpátky přeci zná a sehnat ve městě mističku mléka přece nemůže být problém, vždyť Terezka si odtamtud vozí mléko každý den.

Do města se Jůlinka dostala za chvíli, bylo to jen kousíček. Ovšem teď nastal problém - jaký obchod vybrat? Bylo jich tu tolik a zmatená kočička se v nich nevyznala. Obhlížela jeden za druhým, vyhýbala se procházejícím lidem, ale stále nemohla natrefit na žádný obchod, který by prodával mléko. Inu, nakonec se pro jeden obchod rozhodla a hupla tam.

Hned mezi dveřma ji uhodil do nosu podivný nelibivý zápach masa, které Jůlinka neměla ráda. Tušila, že

toto není ten správný obchůdek. I přesto se odhodlala a zeptala se pana prodavače, zda tady nemají mléko.

"Ale kočička," odpověděl pan prodavač, "tohle je řeznictví, mléko se prodává v mlékárně." Jůlinka uctivě poděkovala a rychle odběhla ven, protože to maso už nemohla ani cítit. Mlékárna, mlékárna, opakovala si pro sebe. Chvilí pobíhala po náměstí a najednou křikla - támhle je! A celá netrpělivá vběhla do mlékárny. Opět ji mezi dveřma uhodil do nosu podivný zápach.

"Ale kočička, my tady neprodáváme mléko, kdopak ti to poradil?" ptala se paní prodavačka, jen co se jí kočička zeptala, jestli nemají mlíčko.

"Pan řezník mi řekl, že mám jít do mlékárny a vy přece jste mlékárna!" Jůlinka nechápavě kroutila hlavou.

"Ale kočička," řekla mile paní prodavačka, "tohle není mlékárna, ale jenom lékárna." kočička se chytla za hlavu a studem se div nepropadla, "mlékárna je tady hned za rohem, tak běž, tam ti určitě nějaké to mlíčko dají."

Kočíčka uctivě poděkovala a vyběhla ven. Hned si to zamířila, kam jí paní prodavačka poslala a opravdu - byla tam mlékárna a bylo to poznat hned na první pohled. Kočíčka tryskem vběhla dovnitř a poprosila pana prodavače o mléko.

"Jistě madam, dvacet korun, prosím," ušklíbl se prodavač.

"Ale já nemám dvacet korun," pronesla smutně Jůlinka.

"Tak to vám nemohu prodat mléko, je mi líto." zlý prodavač se otočil k Jůlince zády a šel obsluhovat ostatní zákazníky. Jůlinka se smutně koukla na ostatní a pomalu se sklopenou odcházela.

"Podívejte se na toho darmožrouta," zastala se najednou Jůlinky jedna paní, "ani trochu mlíka jí nedají." vzala mističku, která ležela na stole a nalila do ní trochu mléka ze svého, "Pojď jsem kočička, dej si mlíčko," lákala Jůlinku. Ta se nenechala dlouho pobízet a přicupitala k mističce a celou do dna ji vylízala.

Paní byla tak hodná, že jí ještě trošku mléka nalila a pak již vše schovala do tašky. Jůlinka i tu trošku vylízala a aby se alespoň trošku paní odvděčila, pohladila ji po noze a nechala několikrát pohladit. Naposledy uctivě poděkovala, dvakrát mňoukla a už jí nebylo.

Kočičí básničky

Kočky

Houpala se s kočkou kočka,
přivírala slastně očka.
Řikaly si: "Milá pani,
vidíte, není nad houpání".
Lano prasklo,
jaký div - skoulely se do kopřiv.

Kocour - kočka - kočička

Kocour - kočka - kočička,
velký - menší - maličká.
Ta čtvrtá je na hrani,
do postýlky na spaní.

Kočičí rozcvička

Naše kočka strakatá,
ta má hezká kot'ata.
Ráno vstanou z pelíšku,
protáhnou se trošičku.

Naše kočka strakatá

Naše kočka strakatá měla
čtyři kot'ata.
Jedno mourek,
druhé bílé,
třetí žluté roztomilé
a to čtvrté strakaté,
po mamince okaté.

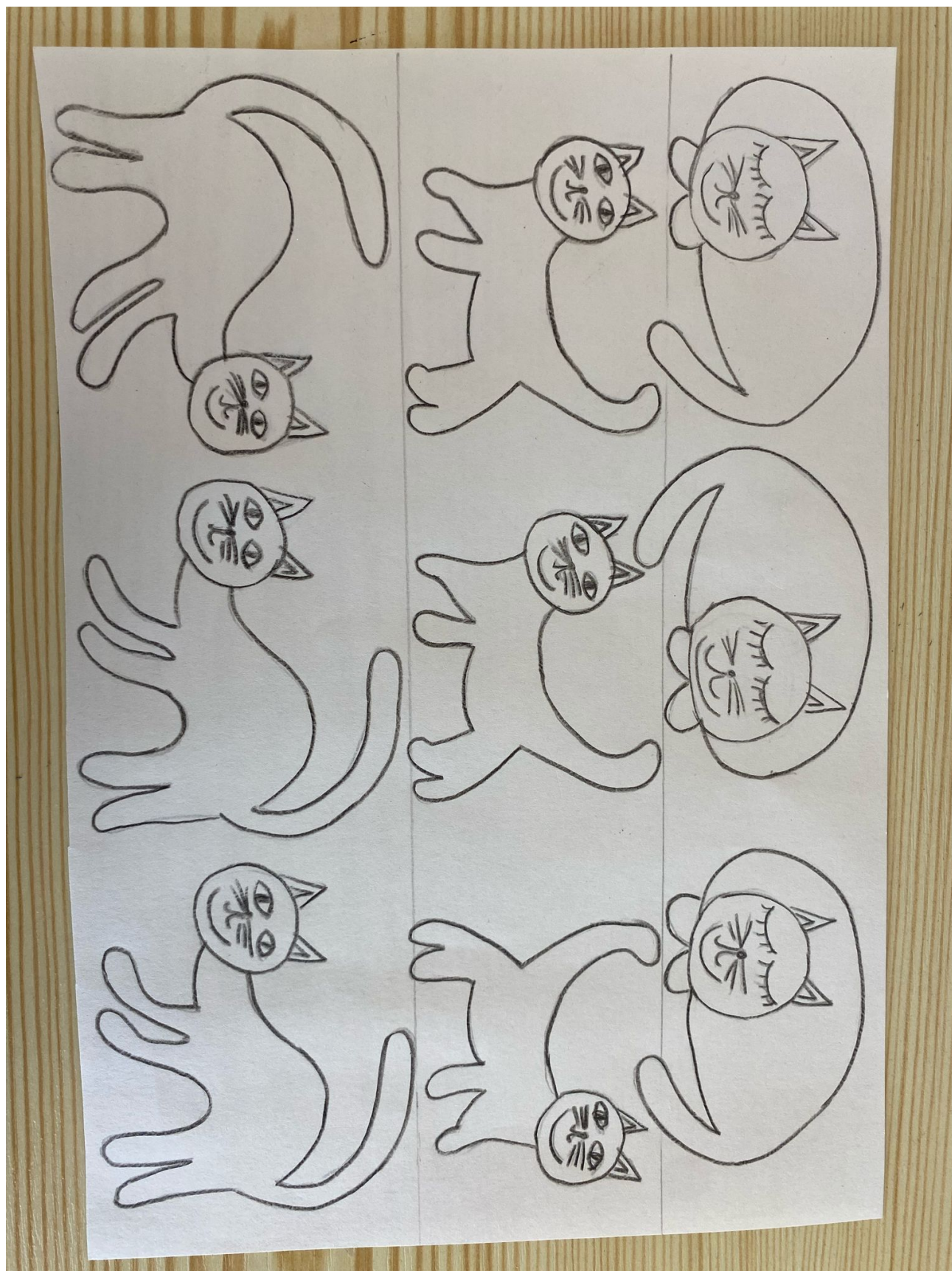
Kočko, kočko, kočkatá,

Kočko, kočko, kočkatá,
kde máš svoje kot'ata?
Drábky pyšně tasila
a pak zhurta pravila:
To vám říkat nebudu.
A šla krmit na půdu.

Kočka s nimi procvičí,
všechny cviky kočičí.
V zahradě pak pod jabloní,
za ocáskem se tam honí.
To kot'ata nebaví,
tak si lehnou do trávy.

Zrakové vnímání

Postup práce – najdi rozdílnou kočičku

Hudební činnosti

Vyzkoušíme si různou hlasitost zvuku a vyjádření nálad a pocitů.

Učitelka vydává různé instrukce a děti je zvukově vyjadřují.

Příklad koťátko:

Představte si, že jste ještě malé koťátko a máte slabý hlásek, zkuste zamňoukat.

Ted' jste koťátko, které má hlad, zamňoukejte, jak poprosíte o mlíčko.

Už jste napapaní, máte dobrou náladu, venku svítí sluníčko, jak zamňouká spokojené koťátko?

Pozor, ted' se k Vám blíží velký pes, zamňoukejte strachy.

A už je tady táta kocour a psa strašlivým mňoukáním a prskáním zažene, zkuste to vyjádřit.

A už jste u maminky v bezpečí a spokojeně předete

Kočka z pet víček

